Arrhinoceratops

Arrhinoceratops, **arhinoceratops** (*Arrhinoceratops*) – roślinożerny dinozaur, przedstawiciel ceratopsów.

Nazwa rodzajowa *Arrhinoceratops* oznacza twarz bez rogu nosowego.

Spis treści

Opis
Występowanie
Behawior i Etologia
Historia odkryć
Gatunki
Przypisy
Bibliografia
Galeria
Zobacz też

Arrhinoceratops
Arrhinoceratops brachyops
Parks, 1925
Okres istnienia: mastrycht
Pre Є Є O S D C P T J K Pg N Q

Systematyka	
Domena	eukarionty
Królestwo	zwierzęta
Typ	strunowce
Podtyp	kręgowce
Gromada	zauropsydy
Podgromada	diapsydy
Nadrząd	dinozaury
Rząd	dinozaury ptasiomiedniczne
Podrząd	cerapody
Infrarząd	ceratopsy
Rodzina	Ceratopsidae
Rodzaj	**Arrhinoceratops**

Opis

Czaszka arhinoceratopsa ma z przodu trzy rogi, z czego jeden znajduje się na nosie a dwa nad oczodołami. Rogi nadoczodołowe są wygięte ku nozdrzom, na których rósł mały rożek. Z tyłu czaszki wyrasta duża kryza z otworami. Po bokach kryzy znajduje się dużo kości napotylicznych. Z przodu pyska znajduje się bezzębny dziób a w tylnej jego części zęby, które rozdrabniały pokarm roślinny (nie miażdżąc go, jak u hadrozaurów) i były cały czas wymieniane na nowe, gdyż szybko się zużywały. Pokarm roślinny mógł być dodatkowo rozdrabniany przez gastrolity (kamienie żołądkowe) w żołądku mięśniowym. Szyja arhinoceratopsa była silnie umięśniona. Arhinoceratops miał również krępy tułów, masywne kończyny tylne, silne biodra, krótsze kończyny przednie i krótki mięsisty ogon. Jego ciało pokrywała łuskowata skóra.

Ze względu na to, że *Arrhinoceratops* znany jest jedynie z czaszki (o długości 1520 mm) trudno jest oszacować jego całkowite rozmiary; Longrich (2011) zakłada, że był on porównywalnej wielkości co *Chasmosaurus russelli*, którego czaszka miała 1650 mm długości, a którego masa ciała szacowana jest na 1500 kg[1].

Występowanie

Arhinoceratops występował w górnej kredzie - (około 72 – 65 milionów lat temu) - na obszarze Ameryki Północnej.

Behawior i Etologia

Arhinoceratops miał wiele ściśle ułożonych w liczne rzędy zębów, co wskazywałoby na to, że żerował na różnych roślinach takich jak: iglaki, paprocie, sagowce oraz na roślinach, które pojawiły się u schyłku kredy.

Historia odkryć

Szczątki arhinoceratopsa zostały odkryte w 1925 roku przez Parksa. Była to niekompletna czaszka, która nie posiadała rogu nosowego, stąd też wzięła się jego nazwa. Jednakże w 1946 Gilmore w stanie Utah odkopał inne szczątki arrhinoceratopsa, zawierające kompletną czaszkę.

Gatunki

- *Arrhinoceratops brachyops* (Parks 1925)

Przypisy

1. Nicholas R. Longrich. Titanoceratops ouranos*, a giant horned dinosaur from the Late Campanian of New Mexico*. „Cretaceous Research". 32 (3), s. 264-276, 2011. DOI: 10.1016/j.cretres.2010.12.007 (https://doi.org/10.1016/j.cretres.2010.12.007) (ang.).

Bibliografia

- The Horned Dinosaurs (Peter Dodson - Princeton University Press 1996)

Galeria

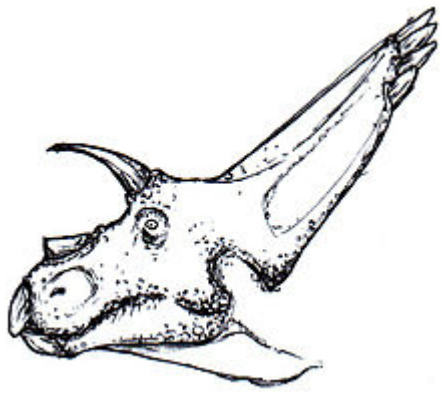

Głowa Arhinoceratopsa

Zobacz też

- Torozaur
- Diceratops
- Triceratops
- Chasmozaur

Źródło: „https://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Arrhinoceratops&oldid=59949997"

Tę stronę ostatnio edytowano 30 maj 2020, 19:49. Tekst udostępniany na licencji Creative Commons: uznanie autorstwa, na tych samych warunkach (http:https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.pl), z możliwością

obowiązywania dodatkowych ograniczeń. Zobacz szczegółowe informacje o warunkach korzystania (http:https://foundation.wikimedia.org/wiki/Warunki_korzystania).